

РЕШЕНИЕ

№ 39792

гр. София, 28.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9115** по описа за **2025** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 2582 от 10. 07. 2025 г. по НАХД № 3225 / 2025 г., Софийски районен съд, НО, 15-ти състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 38-6/15. 01. 2025 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което на „Ес Би Ентъртейнмънт“ ООД, [населено място], на основание чл. 116, ал. 3, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 10 000 лв. за нарушение на чл. 66, ал. 1 ЗМИП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от управителя на „Ес Би Ентъртейнмънт“ ООД А. Т., в която се моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Излага съображения за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила от страна на районния съд. Твърди, че НП е издадено от некомпетентен орган.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Т. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

От фактическа страна въззивната инстанция е приела за установено, че на 12. 04. 2023 г. дружеството „Ес Би Ентъртейнмънт“ ООД, [населено място] е открило акаунт за участие в хазартни игри в онлайн платформа, чрез която организира игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета на лицето Р. С. М.. Разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗМИП изисквала при установяване на делови взаимоотношения, задължените по ЗМИП лица да прилагат мерки за комплексна проверка на клиенти, една от които била предвидена в чл. 10, т. 4 ЗМИП – изясняване на произхода на средства. Като задължено лице по чл. 4, т. 21 от ЗМИП, „Ес Би Ентъртейнмънт“ ООД, [населено място] е било длъжно при установяване на делово взаимоотношение с клиента Р. М., за откриване на акаунт за участие в хазартни игри, да изясни произхода на средствата, чрез прилагане на поне два от способите, посочени в чл. 66, ал. 1 от ЗМИП.

С оглед гореизложените констатации на „Ес Би Ентъртейнмънт“ ООД, [населено място] бил съставен АУАН № ФР-10-11129/03.12.2024 г., в който е посочено, че дружеството, като задължено лице по чл. 4, т. 21 от ЗМИП, е извършило нарушение на чл. 66, ал. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, т. 4 ЗМИП.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН, е постъпило писмено възражение.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП 38-6/15. 01. 2025 г. от председателя на ДАНС.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Безспорно е, че „Ес Би Ентъртейнмънт“ ООД е организатор на хазартни игри и е задължено лице по смисъла на чл. 4, т. 21 ЗМИП.

В АУАН и НП е посочено, че дружеството е извършило нарушение на чл. 66, ал. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, т. 4 ЗМИП.

Систематично място на разпоредбите на чл. 66, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 1 и чл. 10, т. 4 ЗМИП се намира в Глава Втора „Комплексна проверка“ от същия закон.

Съгласно чл. 108, ал. 6, т. 3 ЗМИП, контрол за спазване на изискванията на чл. 7-9, чл. 72, глава втора, глава трета, раздел I, глава седма, раздел II и глава осма се упражнява чрез прилагане на основан на риска подход съгласно чл. 114, ал. 1 и съответно от Националната агенция за приходите - по отношение на лицата по чл. 4, т. 21 ЗМИП.

Според чл. 123, ал. 1 ЗМИП, актовете за установяване на нарушенията се съставят от контролните органи на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“, на Националната агенция за приходите, от определените длъжностни лица на Българската народна банка, от определените от органите на Комисията за финансов надзор длъжностни лица или от оправомощените от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията служители. Наказателните постановления се издават от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, съответно от органа за надзор по изречение първо, от неговия ръководител или от оправомощени от тях длъжностни лица, а в случаите от компетентността на Комисията за регулиране на съобщенията - от председателя на комисията или от изрично оправомощено от него длъжностно лице.

Анализът на чл. 108, ал. 6, т. 3 ЗМИП води до извод, че контрол за спазване на изискванията на глава Втора „Комплексна проверка“ от същия закон се осъществява от Националната агенция за

приходите по отношение на лицата по чл. 4, т. 21 ЗМИП, каквото се явява касаторът „Ес Би Ентъртейнмънт“ ООД. Изброяването на компетентните органи по чл. 114, ал. 2 ЗМИП и чл. 123, ал. 1 ЗМИП не означава, че всички органи са компетентни да извършват контрол при всякакви случаи за нарушения по ЗМИП. Това е така, тъй като прилагането на тези две норми е с оглед предоставените правомощия по „материя или задължени субекти“, регламентирани в чл. 108, ал. 1 – ал. 8 ЗМИП. В случая е приложим чл. 108, ал. 6, т. 3 ЗМИП, регламентиращ, че НАП е компетентният орган да извърши контрол на организатори на хазартни игри относно спазването на изискванията на глава Втора от ЗМИП. Касае се за специална норма за предоставяне на правомощия и същата дерогира общата компетентност на ДАНС по чл. 108, ал. 1 ЗМИП. В тази връзка наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган, поради което същото следва да се отмени.

Съдът, в решаващия си състав счита, че независимо от използването на фразата „и съответно от:“ в разпоредбата на чл. 108, ал. 6 от ЗМИП, това не предоставя правомощия на два административнонаказващи органи да осъществяват едновременно контрол и да издават наказателни постановления.

Безспорно, съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗМИП, председателят на ДАНС осъществява контрол по спазването на закона, но това е обща компетентност и същата е изключена от специалната компетентност предвидена в ал. 6 на същият член.

Действително, съществува законодателна практика в много закони да се предвидят повече от един компетентен административнонаказващ орган, но това не означава, че същите могат едновременно да издадат НП. В тези случаи тяхната компетентност се определя или съобразно материята (вида на нарушението) или по отношение на задължените лица, които попадат в обхвата на контрола.

В конкретния случай, именно това е целта на закона, независимо от общата компетентност на председателя на ДАНС, съответно и (затова е използван този израз) компетентност притежават и други органи, по отношение на конкретни групи лица, като тази компетентност изключва общата на ДАНС. Наличието на повече от един орган, който би могъл да издаде НП за едни и същи нарушения, и един и същи лица, би създавало правна несигурност относно компетентността на органа. Възможно е да се стигне и до абсурдната ситуация единия орган да приеме, че не е извършено нарушение, а впоследствие другия орган да издаде НП, за същото деяние.

Предвид изложеното, съдът, в решаващия си състав, намира, предвиденият в чл. 108, ал. 6, т. 3 от ЗМИП, контрол на изпълнителния директор на НАП по отношение на лицата по чл. 4, т. 21 от закона за специален и същият изключва компетентността на председателя на ДАНС спрямо тези лица и посочените задължения.

Следва също така да се отбележи, че с оспореното пред районния съд НП е наложено наказание за извършено от дружеството системно нарушение, като в издаденото НП са изброени още четири нарушения на ЗМИП, извършени в рамките на една година. Видно от материалите по делото, за всяко едно от другите нарушения е издадено отделен акт за установяване на административно нарушение. Доколкото за системно нарушение не е необходимо другите нарушения да са установени с влезли в сила наказателни постановления, ако се съставят отделни АУАН и НП, при евентуалната отмяна на някое от другите НП, то автоматично би следвало и отмяна на това, с което е наложено наказание за системно нарушение, тъй като няма да е налице условието за 5 и повече нарушения. В конкретния случай на съда е служебно известно, че с Решение № 33800 / 16. 10. 2025 г. по КНАХД № 5359 / 2025 г. е отменено НП № 38-10/15.01.2025 г., издадено от председателя на ДАНС, с което на „Ес Би Ентъртейнмънт“ ООД, [населено място] е наложена имуществена санкция във връзка с извършено от дружеството нарушение на 30. 12.

2022 г. и което е посочено под т. 2 от нарушенията, обуславящи системност на нарушението по процесното НП.

По тези съображения въззивният съд е допуснал нарушения на материалния закон, тъй като не е съобразил нормата на чл. 108, ал. 6, т. 3 ЗМИП и не извършил преценка дали е налице системно нарушение, което налага да се отмени обжалваното решение на СРС, както и на издаденото наказателното постановление.

Касаторът не претендира разноси, поради което такива не му се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН Административен съд София-град, XVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2582 / 10. 07. 2025 г., постановено по НАХД № 3225/2025 г. по описа на Софийски районен съд 15-ти състав и вместо това постанови:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 38-6/15. 01. 2025 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което на „Ес Би Ентъртейнмънт“ ООД за нарушение на чл. 66, ал. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, т. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10000 лева на основание чл. 116, ал. 3, т. 2 от ЗМИП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:

Особено мнение на съдия М. С.:

Особено мнение на съдия М. С. по кнахд № 9115/2025г. по описа на АССГ, XVII к.с.

Не съм съгласна със становището на мнозинството от касационния състав, че при постановяване на оспореното в настоящото касационно производство решение № 2582/10.07.2025 г. по нахд № 3225/2025г. по описа на СРС, 15 с-в, въззивният съд е допуснал нарушения на материалния закон, като не е съобразил нормата на чл. 108, ал. 6, т. 3 ЗМИП и не е извършил преценка дали е налице системно нарушение, като считам, че формираните от СРС мотиви са в съответствие с приложимия закон. По-конкретно не споделям становището на мнозинството от решаващия касационен състав, че процесното наказателно постановление е издадено от некомпетентен орган и следва да бъде отменено, като съображенията за това са следните:

Производството пред СРС е образувано по жалба на "Ес Би Ентъртейнмънт" ООД срещу наказателно постановление № 38-6/15.01.2025г., издадено от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС), с което за нарушение на чл. 66, ал. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 вр. чл. 10, т. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) на дружеството - касатор в настоящото производство, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 10000 лв. на основание чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМИП. Наказателното постановление е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение № ФР-10-11129/03.12.2024г., съставен от И. Т. Т., на длъжност "експерт" в отдел "Контрол върху задължените лица по ЗМИП", при извършена проверка на дружеството - задължено лице по чл. 4, т. 21 ЗМИП, по установяване изпълнението на изискванията на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ през периода 01.11.2022г. - 28.05.2024г., разпоредена на основание чл. 108, ал. 5 ЗМИП със заповед на директора на САД ФР - ДАНС.

Несъмнено оспореното наказателно постановление е издадено от компетентен за това орган, както правилно е приел и районният съд.

Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал. 1 ЗМИП актовете за установяване на нарушенията се съставят от контролните органи на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", на Националната агенция за приходите, от определените длъжностни лица на Българската народна банка, от определените от органите на Комисията за финансов надзор длъжностни лица или от оправомощените от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията служители. Наказателните постановления се издават от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", съответно от органа за надзор по изречение първо, от неговия ръководител или от оправомощени от тях длъжностни лица, а в случаите от компетентността на Комисията за регулиране на съобщенията – от председателя на комисията или от изрично оправомощено от него длъжностно лице.

Нормата на чл. 108, ал. 1 ЗМИП регламентира, че контролът по прилагането на закона се упражнява от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност". Съобразно чл. 108, ал. 2 ЗМИП контролни органи са определените от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" длъжностни лица от състава на дирекция "Финансово разузнаване" на агенцията. Според ал. 3 на същата разпоредба контролните органи по ал. 2 извършват проверки на място на лицата по чл. 4 по прилагането на мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и при съмнение за изпиране на пари, а разпоредбата на чл. 108, ал. 4 ЗМИП предвижда, че проверките по ал. 3 могат да се извършват съвместно с органите за надзор. Редът за извършване на проверките се определя със съвместни инструкции на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" и ръководителите на органите за надзор.

Съобразно чл. 108, ал. 5 ЗМИП проверките по ал. 3 се извършват въз основа на писмена заповед на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" или на оправомощено от него длъжностно лице, в която се посочват целите, срокът и мястото на проверката, проверяваното лице, както и имената и длъжностите на контролните органи по ал. 2, на които е възложено да извършат проверката.

Според чл. 108, ал. 6 ЗМИП контрол за спазване на изискванията на чл. 7 – 9, чл. 72, глава втора, глава трета, раздел I, глава седма, раздел II и глава осма се упражнява чрез прилагане на основан на риска подход съгласно чл. 114, ал. 1 и съответно от: 1. Българската народна банка – по отношение на: а) (доп. – ДВ, бр. 60 от 2023 г., в сила от 14.07.2023 г., изм., бр. 54 от 2025 г.) лицензираните в Република България лица по чл. 4, т. 1, предложение второ, включително клонове на кредитни институции от трета държава, както и по отношение на установени на територията на Република България клонове на кредитни институции, лицензирани в други държави членки в случаите, посочени в Закона за кредитните институции, по отношение на всяка от дейностите, включени в техния лиценз; б) (изм. – ДВ, бр. 21 от 2021 г.) лицензираните от нея лица по чл. 4, т. 2, включително по отношение на дейността им чрез представители на територията на Република България, както и по отношение на дейността, осъществявана чрез клонове или представители на територията на Република България на платежни институции и дружества за електронни пари, лицензирани в други държави членки; 2. (Изм. – ДВ, бр. 21 от 2021 г., доп., бр. 60 от 2023 г., в сила от 14.07.2023 г., изм. и доп., бр. 54 от 2025г.) Комисията за финансов надзор и нейните органи – по отношение на лицата по чл. 4, т. 5, 8 - 11 и 19, с изключение на банките – инвестиционни посредници по смисъла на чл. 8, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти и на доставчиците на услуги за криптоактиви, които са кредитни институции; 3. (Изм. – ДВ, бр. 69 от 2020 г., доп., бр. 84 от 2023 г.) Националната

агенция за приходите /НАП/ – по отношение на лицата по чл. 4, т. 21; 4. (Нова – ДВ, бр. 84 от 2023 г.) Комисията за регулиране на съобщенията – по отношение на лицата по чл. 4, т. 7.

Считам, че при анализ на приложимата нормативна уредба се налага изводът, че председателят на ДАНС осъществява цялостен контрол по прилагането на ЗМИП и съответно е компетентен орган да издава наказателни постановления за административни нарушения, предмет на ЗМИП.

Същественото в случая е, че извършената проверка на задължения субект е именно по чл. 108, ал. 3 ЗМИП от контролни органи при ДАНС, с цел на проверката: установяване изпълнението на изискванията на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ през периода 01.11.2022г. - 28.05.2024г., което не е взето предвид от мнозинството от касационния състав при формиране на извода, че председателят на ДАНС не е бил компетентен да издаде оспореното наказателно постановление. В тази хипотеза компетентен да издаде наказателно постановление е именно председателят на ДАНС и компетентността му произтича от разпоредбата на чл. 123, ал. 1 ЗМИП.

Обстоятелството, че с изменението на чл. 108, ал. 6 ЗМИП е предоставено правомощие и на НАП да упражнява контрол за спазване на изискванията на чл. 7 – 9, чл. 72, глава втора, глава трета, раздел I, глава седма, раздел II и глава осма по отношение на лицата по чл. 4, т. 21 от закона с нищо не променя горния извод, доколкото по този начин не се изключва компетентността на председателя на ДАНС да осъществява цялостен контрол по прилагането на ЗМИП, в това число и да издава наказателни постановления за установени по съответния ред административни нарушения по този закон.

С оглед горното намирам, че процесното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, поради което възраженията в тази насока на касатора се явяват неоснователни. Отделно от горното, споделими са и изводите на въззивния съд, че дружеството е осъществило нарушението по чл. 66, ал. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, т. 4 ЗМИП.

Предвид изложеното считам, че оспореният съдебен акт следваше да бъде оставен в сила.

В посочения смисъл е налице формирана константна /по мое мнение/ практика на административните съдилища по идентични случаи, напр. решение № 37347/12.11.2025г. по кнахд № 6630/2025г. на АССГ, решение № 37112/11.11.2025г. по кнахд № 6717/2025г. на АССГ, решение № 38162/18.11.2025г. по кнахд № 9060/2025г. на АССГ, решение № № 2337/20.12.2023г. по кнахд № 2625/2023г. на АС – Пловдив.

По горните съображения подписвам решението по кнахд № 9115/2025г. по описа на АССГ, XVII к.с., с особено мнение.

СЪДИЯ: